



SZARVAS

és Vidéke

XXIII. évfolyam 16. szám

ÖNKORMÁNYZATI HETILAP

2008. április 17.

Nem összerúgásra, hanem összefogásra van szükség

Ha szóba kerül a téma, úgy tűnik, mintha lázban tartaná a várost. Ehhez mérten igen kevesen vettek részt azon a fórumon, melyre a Szarvas-Békésszentandrás Körös-Holtág Hasznosító egyesület hívta a békésszentandrás és a szarvasi civil szervezetek vezetőit április 10-ikére a szarvasi városházára a Gallicoop Zrt. tisztított szennyvizének elhelyezése ügyében. Pedig itt első kézből értesülhetek volna egy újonnan felmerült lehetőségről, ami talán mindenki számára megnyugtatóan rendezheti a vitát kavarázó kérdést.

Az egyesület korábban kiadott közleményében arra kérte fel az engedélyező hatóságot, hogy a Gallicoop Zrt. új szennyvíztisztító telepének próbaüzemére vonatkozó engedélyét haladéktalanul vonja vissza. Ugyanakkor – a holtág vízminősége további romlásának megakadályozása, a vizet sportolásra, kikapcsolódásra használók egészségvédelme érdekében – követelték, hogy azonnal szüntessék meg a tisztított szennyvíz jelenlegi elhelyezési módját, mivel az a befogadó Cigányérbi csatornán keresztül a holtágba jut.

zékeny a szennyező hatásokra, nem szabad kitenni újabb terhelésnek. Véleménye szerint a tisztított szennyvíz is csak szennyvíz, bárhogy tisztítják, és a felelőtlen gazdálkodás révén történő egyéb szennyeződésekkel együtt a nemkívánatos anyagok mennyisége meghaladhatja a holtág tűrőképességét.

Molnár Béla ébresztése

Úgy gondolom, mostanáig csak kevesen tudták, ki is volt Molnár Béla. Pedig a „szakma” – az ornitológusok – több mint 6 évtizeddel a halála után is számontartja. Nem csak Magyarországon. Emléktáblája ott található a „Benka” bejárati folyosóján, jeles évfordulóin megemlékeznek róla. Mégis...



De ezután – remélhetőleg – nem csak a szakma fogja ismerni. Dr. Demeter László gyermekkori indítatásból, gyűjtőszervezetének köszönhetően nem keveset tett érte. Önzetlen segítőivel megjelentette Molnár Béla Szarvason kiadott, a kakukkról és a nádírigóról írt fűzetsorozatának hasonló kiadását. Ennek bemutatóján vettek részt a szakma képviselői a Körös-Maros Nemzeti Park Anna-ligeti székházában április 13-án a Környezetvédelmi Minisztériumból, a Hortobágyi Nemzeti Parkból; a szarvasi tudós tanár tisztelői Orosházáról, Békéscsabáról és Szarvasról – több mint félszázan. Stílszerű, kedves ajándékkal fogadták a

vendégeket: egy mézeskalácskakukkal.

(folytatás a 3. oldalon)



A fórumon az egyesület elnöke Gaál Sándor köszöntötte azokat, akik elfogadták meghívásukat, elmondta, szeretnék, ha ők is megfogalmaznák véleményüket, és ha egyetértenek a holtág hasznosító egyesület határozatával, akkor csatlakozzanak hozzá.

Elsőként Janecskó László szólalt fel, aki a holtág hasznosító egyesület elnökségi tagja, húsz éven keresztül gátorként dolgozott. Arra hívta fel a figyelmet, hogy munkája révén átélt már néhány vízszennyezést. A holtág rendkívül ér-

Tóth Ferenc a Magyar Turizmus Egyesület alelnöke, a szarvasi tagozat elnöke úgy tájékozódott, hogy a Gallicoopból a Cigányérbe folyó víz jól tisztított szennyvíz.

(folytatás a 2. oldalon)

Haltelepítés a Kákafoki Holtágon

A Körös-szögi Kht. megkezdte 2008. évi tervszerinti haltelepítéseit. A tavaszi hónapokban elsősorban keszegféléket telepítenek, mintegy 50-100 q mennyiségben. A Tiszából származó ivarérett halak már a Körös-holtágban ívnak le, így annak ivadékállományát növelik számottevően.

A keszegfélék májusig, a süllők május végéig, a horogérett pon-

tyok pedig nyár végéig kerülnek a holtág vizébe. Az őszi kétnyaras pontykihelyezések a

Kht. gazdasági helyzetétől függő mennyiségben és minőségben gazdagítják a holtág halállományát.

A telepítést végző szakemberek szerint a holtág víztisztasága, oxigén és sótartalma a korábbi évekhez viszonyítva kedvezőbbnek ígérkezik, így a halak megfelelő minőségű természetes vízi élőhelyre kerülnek.

